

MILLPU

Per Dolors Romero

Durant els mesos d'agost i setembre, un grup de membres de l'E.R.E. es desplaçà novament al Perú, a fi de continuar les tasques iniciades en aquest país pel grup d'espeleòlegs que participaren a l'expedició HIRCA-76, organitzada en commemoració del centenari del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.

Les exploracions es centraren en el nord del Perú, al departament de Cajamarca, a excepció d'una visita a la població de Tingo Maria, en el vessant amazònic, en la qual s'explorà la "Cueva de las Lechuzas". Els objectius eren purament faunístics.

La primera zona prospeccionada es troba a la Serra de Comullica, entre les poblacions de Celendín i Cajamarca, a 3.800 m. d'altitud. S'exploraren una trentena de cavitats, la majoria avencs, si bé només un d'ells assoleix els cent metres de fondària. Això és degut a les intercalacions d'argiles i margues que existeixen entre les calcàries, i a la fase de fossilització en que es troba aquest càrst. S'efectuà recollida faunística i la sèrie estratigràfica de la zona.

En segon lloc fou explorat el Sistema de Ninabamba, penetrant uns 80 m. pel "Tragadero", uns 50 m. de la sorgència, i uns 2 Km. de galeries intermitjies, a les quals s'arriba per tres boques: Pakaritambo, Tamputoko i Uchkupisjo.

Aquestes tres entrades s'obren en l'anomenat "Rio Seco",

continuació del Chancay a partir del "Tragadero", per on generalment s'engoleix la totalitat d'aigua que porta el Chancay, restant el riu sense circulació a partir d'aquest punt, excepte en èpoques de grans pluges. En aquestes ocasions les dues primeres boques actuen d'engolidors, mentre la que es troba més aigües avall, Uchkupisjo, pot actuar com engolidor o com a sorgència, depenent de l'oscil·lació de nivell de l'aqüífer.

Aigües amunt d'aquestes tres boques les galeries queden tancades per estretament de les diaclases i, sobre tot, per ensorraments. Aigües avall s'arriba a una galeria inundada, fent-se impracticable als 150 m. de recorregut.

Aquesta cavitat havia estat visitada en anteriors expedicions, entre elles la portada a terme pels nostres companys del G.E.S. del C.M.B., però segons els habitants de la regió, ningú havia coincidit amb una època de sequia tan important com la que es donava en aquesta ocasió, per la qual cosa la penetració a la cavitat resultava molt més difícil i fins i tot impossible a partir de punts relativament propers a les boques.

Com a última zona de les que anomenem aquí, incluirem la visita a la que fou zona base a l'expedició de l'any passat: el Parc Nacional Cutervo. El principal interès era de tipus biològic, ja que a l'expedició Hirca s'havien trobat dos espècies noves (un pseudoescorpí i un araneid) a les cavitats d'aquesta regió, però es disposava d'un sol exemplar de cada una d'elles. Es localitzaren i exploraren quatre noves cavitats, una d'elles parcialment, degut a la manca de més material, arribant-se a -140 m. Aquesta cavitat fou anomenada, per gentilesa del recentment creat "Centr Espeleológico del Perú", presidit pel biòleg Vilchez Murga, Avenc Catalunya.

En quant a resultats faunístics, s'han recol·lectat gran nombre d'exemplars, tant hipogeus com epigeus, entre els quals es compten varies espècies noves, actualment en estudi. En aquest camp de l'espeleologia, cal destacar la captura, a les Coves de Ninabamba, d'un peix troglobi totalment despigmentat i sense ulls, així com un altre, més petit i pigmentat, que molt possiblement és el representant epigeu pròxim de la forma cavernícola citada.

Està prevista la publicació, en un proper número d'aquest butlletí, de les activitats portades a terme en el transcurs de les dues expedicions realitzades al Perú per membres d'aquest Equip.

GARMA CIEGA

Per Antoni Amenós Vidal

Aquesta Setmana Santa passada, uns membres del nostre equip es traslladaren a San Pedro de Soba (Santander) amb la intenció de devallar a la Sima de Garma Ciega, Sumidero de Cellagua, considerada com la 7ª fondària mundial i alhora, l'avenc més profund de la Península. Sabiem que l'interés d'aquesta cavitat estava en la seva novetat: descoberta en 1965 (Sumidero), no és fins 1969 que es descobreix la boca superior, Garma Ciega, i fins 1975 que s'acaba l'exploració de la cavitat per un equip polonès que portà l'anterior cota francesa de -916 fins a l'actual de -970.

Així doncs, el dia 5 d'Abril comencem per "oleades" i arribem a la cota -360 (Salle Blanche) on hem d'abandonar l'exploració. Realment, la sort no ens ha acompanyat, : el dia 2, quan sortim de Barcelona, fa 10 dies que a San Pedro tan sols veuen sol, però només arribar, el mal temps ens cau al da-